

exorable ghost may be put to rest by means of a dinner, much more is it possible that if the king gets his mid-day meal now, he will forget all about Urvas'ī. That is what he thinks is probable from the very high estimate in which he himself holds a dinner.

P. 61. 1. 4.—बलात् 'forcibly,' हठात्, 'falsely.' Literally 'forcibly,' 'when I do not admit.'—प्रतिपादयिष्यसि, 'will make me confess.'

P. 62. II. 5-8.—Kāṭavema : अपराधीत्यादि । रम्भीर । ऊर्ध्वतरपदादौम्य इति उक्तम् । अहमपराधी नाम अपराध्येव । प्रसीद । प्रसन्ना भव । संरम्भाद्रोषाद्विरम विरता भव । तस्यापराधिनं प्रतिपादयति । सेव्यजनश्चेत्यादि । सेव्यजनः स्वामी कुपितश्चेत् सृष्टो यदि दासः सेवकजनः कथं नु निरपराधः अपराधरहितः । कथं न्वित्ताक्षेपे । अपराध्येव भवतीत्यर्थः । अत्र स्त्रीणां मानापनयनोपायिषु साम प्रयुक्तमित्यनुसंभेयम् । यथोक्तं वसन्तराजीये । साम्ना भेदेन दानेन नत्युपेक्षा रसान्तरैः मानापनयनं तासामुपायैः षड्विधाचरेत् । तत्र चाटुवचस्सामोति । अत्रैव सान्त्वनात् पर्युपासनमिति सन्ध्यङ्गमुक्तं भवति । पादयोः पतनीत्यत्र पूर्वप्रयुक्ते सामनोत्यर्थे सति ननिर्नामोपायः प्रयुक्त इत्यनुसंभेयम् । यथोक्तम् । ननिः पादप्रणामः स्यादिति ॥

P. 62. 1 10.—मा ख &c. 'Not that I am so light-hearted as that I will care for this supplication, but I fear the regret that shall be caused to me through his humility.' As she goes the Queen says, she is not afraid to disregard the supplication itself (because she knows it is insincere), but she is afraid her conscience will bite her for disregarding the humility (दख्खिण्णं) with which the king has made it.

Kāṭavema reads अदख्खिण्णकिदस्स and explains as follows : किंत्व-दाक्षिण्ये(ण्य?)कृनात्यश्वात्तायात् बिभेमि । अत्र प्राकृते पञ्चम्यर्थे षष्ठी । काचिदसादेरित्युक्तत्वात् । अत्र देव्याः भातिरुत्तराङ्गोपयोगित्वात् बिन्दुरित्यनुसंभेयम्. अदाक्षिण्य is a very good reading अदाक्षिण्यकृतः पश्चात्तापः 'remorse caused by my unkindness, viz. that of going away without taking any notice of his prostration (प्रणिपात), in committing in fact प्रणिपातलङ्घन as the King calls it further on.